

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Perciuleac-Impex”, în cauza privind derularea procedurii de faliment față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iuganord Grup”,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2016, prin care s-a respins cererea de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței,

CONSTATĂ:

La 08.10.2015, SRL „Iuganord Grup” a înaintat în instanța de insolabilitate cerere introductivă, prin care a solicitat intentarea procesului de insolabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 12 octombrie 2015, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă către SRL „Iuganord Grup” privind intentarea procesului de insolabilitate în privința sa.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2015, s-a constatat insolabilitatea SRL „Iuganord Grup” cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a debitorului, iar în funcție de lichidator al SRL „Iuganord Grup” a fost desemnat Magnet Victor, deținătorul autorizației nr.149 din 19.01.2015; a fost dispusă notificarea creditorilor să depună cererile de validare a creanțelor până la 29.01.2016.

La 11.07.2016, SRL „Perciuleac-Impex” a depus cerere de admitere a creanței în mărime de 12 629,15 lei și a solicitat repunerea în termen a acesteia.

În motivarea cererii solicitanta a invocat că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 16.03.2016 s-a încasat de la SRL „Iuganord Grup” în beneficiul SRL „Perciuleac-Impex” suma de 12 629,15 lei, soluție menținută și de instanța de apel.

Referitor la repunerea în termen, a invocat că nu a fost notificat de către administratorul insolabilității despre intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Iuganord Grup”, aflând întâmplător despre acest fapt la 16.03.2016.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2016, a fost respinsă cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanțelor înaintată de SRL „Perciuleac-Impex”.

În motivarea încheierii, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 116 alin. (4) CPC, 140 alin. (2) și 145 alin. (2) și (3) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, menționând că argumentele pentru repunerea în termen sunt neîntemeiate și poartă un caracter declarativ, deoarece din materialele cauzei s-a

constatat cu certitudine că administratorul insolvenței a făcut tot posibilul să notifice toți creditorii, iar întreprinderii SRL „Perciuleac-Impex” i-a comunicat despre intentarea procesului de insolvență față de debitor în cadrul procesului de judecată în Judecătoria Bălți.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolvență, la 04.11.2016, SRL „Perciuleac-Impex” a contestat-o cu recurs, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Bălți din 10.10.2016 și emiterea unei noi încheieri de admitere a cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței înaintată de SRL „Perciuleac-Impex”.

În motivarea recursului, recurenta a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționând că administratorul insolvenței nu a notificat SRL „Perciuleac-Impex” despre intentarea procesului de insolvență față de SRL „Iuganord Grup”, deși aceasta era un creditor cunoscut, fapt confirmat prin existența unui act contabil între părți (factura fiscală).

Consideră recurenta că această împrejurare (lipsa notificării creditorului cunoscut) constituie motiv excepțional pentru repunerea în termen a cererii de validare a creanței.

Referitor la termenul de atac cu recurs, susține recurenta că cu încheierea contestată a făcut cunoștință la 26.10.2016.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Totodată, intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale. Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Bălți a emis încheierea recurată la 10.10.2016 (f.d. 157).

În același timp, potrivit materialelor cauzei, instanța de recurs reține că recurenta nu a fost prezentă în ședința instanței de insolvență la data adoptării încheierii recurate (f.d. 156), iar date despre citarea legală a acesteia sau despre expedierea copieii încheierii la materialele cauzei lipsesc.

Cererea de recurs a fost depusă de SRL „Perciuleac-Impex” la 04.11.2016 (f.d. 163), menționând că despre încheierea recurată a aflat la 26.10.2016.

Prin urmare, Colegiul conchide că cerința recurantei de repunere în termen a cererii de recurs este întemeiată.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și pasibil de a fi admis din următoarele considerente.

Conform art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Din materialele cauzei rezultă că recurenta își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență prin care a fost respinsă cererea sa de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Așa cum atestă actele cauzei, la 18.12.2015, Curtea de Apel Bălți a intentat procedura de insolvență față de SRL „Iuganord Grup”.

Potrivit art. 35 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, administratorul insolvenței expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvent.

Astfel, după cum atestă actele cauzei, la momentul intentării procesului de insolvență, SRL „Perciuleac-Impex” era creditor al SRL „Iuganord Grup” în temeiul relațiilor contractuale, probate prin factura fiscală nr. DV 3951435 din 24.12.2014 (f.d. 44).

Prin urmare, SRL „Perciuleac-Impex” era un creditor cunoscut la momentul intentării procesului de insolvență față de SRL „Iuganord Grup”, iar administratorul insolvenței urma să-l notifice despre acest fapt.

În acest sens, atât afirmațiile lichidatorului Magnet Victor, cât și concluziile instanței de insolvență cum că primul a făcut tot posibilul să notifice toți creditorii, iar întreprinderii SRL „Perciuleac-Impex” i s-a comunicat despre intentarea procesului de insolvență față de debitor în cadrul procesului de judecată în Judecătoria Bălți, Colegiul I-e consideră declarative, deoarece sunt lipsite de suport probator.

În conformitate cu prevederile art. 76 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Potrivit art. 140 alin. (1) și (2) al legii menționate, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Potrivit art. 145 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterior intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolvență, este decăzut, în ceea ce privește creanțele respective, din următoarele drepturi:

- a) de a participa și de a vota la adunarea creditorilor;
- b) de a înainta și de a reține candidatura administratorului insolvenței/lichidatorului;

c) de a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare și/sau al procedurii falimentului;

d) de a își realiza creanțele împotriva debitorului, a membrilor ori asociațiilor acestuia;

e) de a înainta propuneri de restructurare a debitorului.

Pornind de la prevederile normelor legale evocate, Colegiul reține că dreptul de a depune cerere de admitere a creanțelor apare doar în cazul când creditorul are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii.

Potrivit art. 42 alin. (2) din Legea insolvenței, creanța patrimonială a creditorului chirografar se consideră născută până la momentul intentării procesului de insolvență în cazul în care raporturile pe care se bazează au apărut până la acest moment.

La caz, procedura a fost deschisă la 18.12.2015, pe când creanța a apărut anterior acestei date, or raporturile contractuale între părți pe care se bazează creanța dată au apărut la 24.12.2014, când debitorul SRL „Iuganord Grup” a procurat marfă de la creditorul SRL „Perciuleac-Impex”.

Potrivit art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolvență repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma acestei norme legale, instanța de recurs constată că omiterea termenului de înaintare a creanțelor este legat de nerespectarea procedurii de notificare.

Or, la momentul intentării procedurii de insolvență și stabilirii termenului pentru înaintarea cererilor de admitere a creanțelor, SRL „Perciuleac-Impex” era un creditor cunoscut în temeiul relațiilor de vânzare-cumpărare din 24.12.2014.

În acest context, instanța de recurs conchide că toate aceste circumstanțe analizate în ansamblul lor, constituie o excepție de la regula generală de depunere a cererii de înregistrare a creanței în termenul stabilit de instanța de insolvență și servește temei legal de repunere în termen a cererii de admitere a creanței.

Pornind de la circumstanțele menționate supra, Colegiul conchide asupra necesității casării încheierii Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2016 și emiterii unei încheieri noi de admitere a cererii de repunere în termen a cererii SRL „Perciuleac-Impex” privind admiterea creanței și cauza urmează a fi restituită la Curtea de Apel Bălți pentru examinarea cererii de validare a creanței în fond.

În lumina celor expuse, conducându-se de prevederile art. 427 lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se repune în termen cererea de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Perciuleac-Impex”.

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Perciuleac-Impex”.

Se casează încheierea Curții de Apel Bălți din 10 octombrie 2016, în cauza privind derularea procedurii de faliment față de Societatea cu Răspundere Limitată „Iuganord Grup” și se pronunță o nouă încheiere, după cum urmează.

Se admite cererea Societății cu Răspundere Limitată „Perciuleac-Impex” privind repunerea în termen a cererii de admitere a creanței și se repune în termen cererea Societății cu Răspundere Limitată „Perciuleac-Impex” privind admiterea creanței cu suma de 12 629,15 lei.

Se remite cauza la Curtea de Apel Bălți pentru examinarea cererii Societății cu Răspundere Limitată „Perciuleac-Impex” privind admiterea creanței cu suma de 12 629,15 lei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea